

Izbeja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostno pisma se ne sprejemajo in nekopirajo se ne vračajo.

Izvajatelj in odgovorni urednik: Štefan Godina. Lastnik konsorcij im. „Edinosti“ — Tiskarna „Edinosti“, vpisane zadruge z enajstimi poslovalnicami v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—

Za pol leta 12.—

Za tri mesece 6.—

za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20

za pol let 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širini ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln. Osmrtice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vln.

Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnište in računi št. 841.652.

Tudi včerajšnji napadi Lahov pri Gorici in na Krnskem ozemlju odbiti.

Na fronti armade nadvojvode Jožeta Ferdinanda se boji nadaljujejo. — Ob Bugu in v vzhodni Galiciji položaj neizpremenjen. — Uspešen napad naših čet pri Trebinju.

Neuspešni napadi Angležev in Francozov pri Ypernu in severozapadno Les Epargesa. — Nemški uspeh pri Apremontu.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 7. (Kor.) Uradno se objavlja: 7. julija 1915, opoldne.

Na bojni fronti na Goriškem je bilo najprej precej mirno. Po predvčerajšnjih zmagi so imele naše čete odbiti še par bojazljivih ponočnih napadov proti goriškemu predmostju in proti postojankam na planoti. Včeraj je otvoril sovražnik zopet srdit topovski ogenj, ki so mu sledili ponoči zopet brezuspešni napadi slabejših sil.

Italijanski letalci so metali v Trstu bombe, ne da bi povzročili znatno škodo. V Krnskem ozemlju je sovražnik vnovič napadel neki vrh, za katerega se je trudil že poprej. Hrabri branitelji so, kakor vedno, odbili napad. Pred našo postojanko je mrtvišče.

Na koroškem in tirolskem mejnem ozemlju se mestoma topovski boji nadaljujejo.

Namestnik šefa generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Nemci o naši zmagi pri Gorici.

BERLIN, 7. (Kor.) Avstro-ogrska zmagi pri goriškem predmostju se splošno pozdravlja z veliko radostjo in priznanjem za odlične čine hrabrih avstro-ogrskih čet proti številno daleč močnejšemu nasprotniku. To priznanje se izraža v razpravah časopisja.

Poraz Italijanov pri goriškem predmostju.

Zavratni sovražnik na jugu je bil v prvi veliki bitki, ki se je vršila te dni pri goriškem predmostju, potlačen. Generalni naskok sovražnika na naše postojanke se je popolnoma izjalovil in fronta od Plav do morja je podobna sedaj ogromnemu mrtvišču. Okoli 40.000 Italijanov je padlo v prvi bitki.

Graška »Tagespost« objavlja o bitki pri Gorici sledeče poročilo: Glavni udarec nam je hotel zadati sovražnik pri Gorici. Od Gorice do Trsta je namreč pot le kratka. Toda glavni naskok sovražnika je bil odbit na vsej črti in pred »neodrešeno« Gorico leži na tisoče in tisoče odrešenih Italijanov.

Plave in Zagraj sta nekako stebrišče naše fronte ob Soči. Med tema dvema krajema se nahajajo v polkrogu okoli Gorice in sicer na zapadnem bregu Soče dve utrdbi, ki jih je napravilo naše armadno vodstvo za slučaj napada Italije že pred vojno. Te utrdbi tvorijo takozvano

goriško predmostje. Zgradili so jih možje, ki so se temeljito naučili vojne na severu, kjer so si pridobili popolno tehniko pri napravljanju fortifikacij. Plave in Zagraj tvorita nekake rame goriškega predmostja.

Prvi težki napadi so bili naperjeni proti ozemlju pri Plavah. Tam je zbral sovražnik polagoma 2—3 pehotne divizije, ki smo se jih otresli po večdnevni, zelo srditih bojih. Nato je poskušal Cadorna svojo srečo pri južnem oporišču. Koncem junija in v juliju je prišlo skoro vsak dan do srditih spopadov v ozemlju Zdravščina-Zagraj-Polazzo in potem tudi pri Vermeljani, pri Selcah in Tržiču. Tu so napadale navadno 3—4 pehotne divizije. To je bil nekaj uvod, kateremu naj bi sledil »generalni napad«. Cela tretja armada, štirje armadni zbori, so se v številnih linijah valili zaporedoma proti ozemlju Steveriana (severozapadno linije Gorica—Tržič).

Bil je to tipičen napad mas, brezobzirna gonja čet v naš morilni ogenj. Bil je to z največjo brutalnostjo izvršen napad, ne oziraje se na katastrofalne izgube, ki so običajne pri takih napadalnih metodah. Italijani so se borili dobro. Oni so hrabri in kažejo nepričakovano vztrajnost. — Zato vsa čast branilcem, ki so v smešni manjšini parirali ta s strašno silo izvršeni napad, obdržali vse postojanke in prizadejali sovražniku silne izgube. Osem italijanskih divizij, petina mirovne armade prve linije, je bilo popolnoma poraženo; 160.000 mož je prišlo prodirati popoldne ob Soči in sedaj jih je več kakor četrtina mrtvih ali pa za mesece nespodobnih za boj. Tretja italijanska armada ima globoke vrzeli. Cadorna bo poročal še naprej o slabem vremenu, nam pa si je solnce strateško najpomembnejše zmage.

Barzilai — minister.

BERN, 7. (Kor.) »Popolo d'Italia« poroča iz Rima: Ministrski predsednik Salandra je v zadnjih dneh ponudil v Trstu rojenemu bivšemu poslancu Barzilai, da vstopi kot minister brez portfelja v kabinet in sicer ne kot zastopnik najskrajnejše levice, ampak kot zastopnik »Terre irredente«. Barzilai najbrže sprejme ponudbo.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 7. (Kor.) Uradno se objavlja: 7. julija 1915 opoldne.

Na fronti armade nadvojvode Jožeta Ferdinanda se boji nadaljujejo. Došla ruska ojačenja, ki so prešla na več mestih v napad, so bila odbita ob velikih izgubah. Število ujetnikov se je zopet zvišalo.

Ob Bugu in v vzhodni Galiciji je položaj neizpremenjen.

V bojih ob dolnji Zloti Lipi je bilo od 3. do 5. julija ujetih 3850 Rusov.

Namestnik šefa generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Saksonski princ Ivan Jurij v Lvovu.

DUNAJ, 6. (Kor.) Kakor poročajo iz vojnega časnikarskega stana, je dospel saksonski princ Ivan Jurij, brat saksonskega kralja, z majhnim spremstvom danes dopoldne v Lvov. Sprejema se je udeležila tudi deputacija častnikov in moštva po princu imenovanega pešpolka

štev. 11., ki je prišla direktno z bojne fronte, da pozdravi svojega imejtelja. Bili so to sami čvrti, zagoreli možje, ki so vkljub dolгим in trdim bojem in marsikateremu pomanjkanju izgledali sveži in zdravi. Princ je izrekel svojo posebno radost, da more pozdraviti svoj polk, ter je čestital svojemu zmagovitemu armadnemu poveljniku, generalu konjenice pl. Böhm-Ermolliju nad sijajnimi deli druge armade, ki so bila ovenčana po zavzetju Lvova. Posebno zanimanje je vzbujalo, da so se nahajali v deputaciji moštva pešpolka št. 11 štirje vojaki, ki so brez prestopa od začetka vojne je vzbujalo.

Nato se je podal princ k utrdbi Brzuchovice severne lvovske fronte, ki so jo bile 22. junija junaško zavzele čete 43. domobranske pehotne divizije. Princ je imel pri tem priliko, da se je prepričal o izvrstnem učinku avstro-ogrske artiljerije.

Ob 5. uri je princ, ki ga je prebivalstvo povesod spoštljivo pozdravljalo, ostavil Lvov.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 7. (Kor.) Veliki glavni stan, 7. julija 1915.

Vzhodno bojišče.

Število ujetnikov južno Biale in Blota se je zvišalo na 7 oficirjev in 800 mož; dalje smo uplenili 7 strojnih pušk in bogat pionijski park.

Na Poljskem, južno Visle, smo osvojili višino 95, vzhodno Dolowatke, južno Borzymowa. Ruske izgube so dosedaj zelo znatne. Uplenili smo 7 strojnih pušk, en revolverski top in mnogo pušk. Dalje severno od Visle je bil ruski napad odbit.

Jugovzhodno bojišče.

Zapadno gornje Visle so bili doseženi lepi uspehi. Vzhodno Visle ni poročati o nobenih večjih izpremenbah. Na nasledovanju proti Zloti Lipi, smo ujeli od 2. do 5. julija 3850 mož.

Vrhovno armadno vodstvo.

Balkansko bojišče.

DUNAJ, 7. (Kor.) Uradno se objavlja: 7. julija 1915 opoldne.

Na višinah vzhodno Trebinja se je vršil v zadnjih dneh za nas uspešen boj. V napadu je nekaj naših oddelkov po kratkem, srditem boju zavzelo črnogorsko predpostojanko. Črnogorci so bili pregnani na sosednje višine. Dan nato je prešla približno ena črnogorska brigada po močni artiljerijski predpripravi v protinapad, a je imela take izgube, da se je čez nekaj časa umaknila na glavno postojanko, iz katere je prodrla. Več naših letalcev je z bombami in strojnimi puškami uspešno poseglo v boj.

Namestnik šefa generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 7. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 7. julija:

Zapadno bojišče.

Severno Yperna so angleške čete včeraj udre v enega naših strelskih jarkov, a so bile zvečer zopet pregnane.

življenje! Ko sem se, na smrt bolna samega strahu, da sem ga maščevala, zvišala na bolniški postelji, me je zastopil, da se morda ne vrne več! . . . O, moj bog, moj bog! To je preveč! Še zblaznim zaradi tega

Toda polagoma se je Mignonne pomirila nekoliko, govoreč sama pri sebi: — Najbrž je Karel moral odpotovati proti svoji volji. . . . najbrž me še ljubi in samo ne ve, kako bi mi poslal vesti o sebi. Toda videti ga hočem zopet. . . . ne morem živeti brez njega. . . . Obiščem ga v Parizu in mu prinesem svoje srce, ki je samo njegovo!

Komaj je napravila ta nenadni in čudni sklep, se je čutila nanovo okrepčana in skoraj potolažena. Vstala je zopet in šla hitro dalje, tako hitro, da bi ne bilo nič pričakoval od nje kaj takega po oni dolgi in težavni poti, ki jo je napravila še tako slabotna in boleha. Končno je prišla do pristave, kjer ni nihče opazil njene odsotnosti.

Mignonne je počakala še nekaj tednov, kajti čutila se je še vedno preslaba, da bi mogla oditi na tako dolgo pot in upati, da bi srečno dospela do svojega cilja. Potem

Pri obstreljevanju sovražnih četnih zbirališč v Arrasu, je nastal v mestu požar, ki je uničil katedralo.

Severozapadno Les Epargesa je sovražnik nadaljeval svoja prizadevanja, da si zopet pribori izgubljene postojanke. Pri prvem napadu so dospeli Francozi v del naših obrambnih črt, a so bili s protinapadom zopet pregnani iz jarkov. Sovražnik je pustil na bojišču eno strojno puško. Nadaljni napadi, kakor tudi napad ob Tranchée, so se popolnoma izjalovili.

Med Aillyem in Apremontom smo osvojili sovražno postojanko v širini 1500 metrov in ujeli nad 300 mož.

Vrhovno armadno vodstvo.

Vesti o pomorskih spopadih v Severnem morju.

AMSTERDAM, 6. (Kor.) Neki tukajšnji list poroča iz Terschellinga: Neki opazovalec, ki se je nahajal na krovu neke nevarne ladje v nedeljo zjutraj na višini Terschellinga, je videl, kako se je okoli poldne približevalo šest angleških bojnih ladij, 4 torpedovke in dve večji plovili. Tri ure in pol pozneje so se pojavili nenadoma štirje Zeppelinovci, ki so pluli proti angleškim ladjam, ki so pričele voziti v siksa. Nato so Zeppelinovci izginili, med njimi »L. 10« in so se čez dve uri zopet vrnili. Krizarili so vnovič nad angleškimi ladjami, ki so bile oddaljene 5 in pol km od ladje opazovalca. Ni bilo mogoče konstatirati, ali so bili Zeppelinovci poškodovani, ali če so padle bombe.

Poročila ribičev iz Ymuidna pravijo, da je bilo videti v nedeljo zjutraj severno Terschellinga večje število angleških in nemških rušičev in torpedovk. Če je prišlo do boja, ni bilo mogoče opaziti, vendar pa je bilo slišati streljanje. Drugi ribiči so dajali podobne opise.

Aretirani volani.

LYON, 6. (Kor.) »Le Nouvelliste« poroča iz Pariza: Policija je aretirala pet oseb, na kojih so opazili svetlobna znamenja.

Turško bojišče.

Boj za Dardanele in na kavkaški fronti.

CARIGRAD, 6. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča:

Na desnem krilu kavkaške fronte preganja naša konjenica po resnih bojih sovražno konjenico daleč nazaj. Predvčerajšnjim smo ujeli gotovo število mož in napravili lep plen.

Na dardanelski fronti je položaj v splošnem neizpremenjen. Običajni pozicijski boji se nadaljujejo in so zlasti na desnem krilu pri Seddi Bahrju zelo srđiti. Vsi ti boji so se končali za nas ugodno.

Naše anatolske baterije so povzročile v sovražnem taborišču pri Seddi Bahrju številne eksplozije in požare.

Naši letalci so metali dvakrat z uspehom bombe na sovražne čete.

Pred Ari Burnu je sovražni monitor, ki se je vidno skrivaj za neko bolnišniško ladjo, bombardiral naše postojanke na kopnem.

Na ostalih frontah ničesar bistvenega.

PARIZ, 5. (Kor.) Kakor poročajo listi, se je nahajal general Gourand dne 20. junija v strelskih jarkih prve linije, približno 200 m oddaljen od Turkov, ko je ne-

se je pa tudi bavila s pripravami, ki niso bile niti dolge niti zapletene.

Mignonne ni imela drugega, kot nekaj obleke in pa kakih deset frankov, ki si jih je sčasoma prihranila.

S tem več kot skromnimi sredstvi se je sklenila odpraviti na več kot sto milj dolgo pot v glavno mesto.

Kakor vidimo, se je nahajala skoraj v ravno istem položaju, kakor zala Normanka Pivoine, ko je zapuščala stoletna drevesa nodedmeškega parka, da bi odšla v Pariz. Različen je bil edino je vzrok, zakaj je zapuščala svojo domovino.

III. Odhod.

Mignonne je bila, kakor vemo, sirota. Njen stric in teta sta jo vzela k sebi že v njeni najzgodnejši mladosti in zato ju je ljubila, kakor bi bila ljubila svoje lastne starše. In vendar ju je hotela zapustiti. . . . potem, ko je pod njuno gostoljubno streho izvršila umor in požig!

Mignonne si je stokrat na dan očitala vse to in zelo tesno jej je bilo pri srcu, ko je večer pred svojim odhodom voščila lahko noč svojemu stricu Jeronimu in njegovi ženi Moniki.

nadoma priletela turška granata in se razpočila. Gourand je bil vržen v zrak in ranjen na nogi in na desni roki.

Tajno izdelovanje špirta v Petrogradu.

PETROGRAD, 6. (Kor.) Neki odluk petrogradskega mestnega poveljnika konstatira veliko naraščanje tajnih špirtovih žgálnic v Petrogradu in okolici, kar da je podpirala policija. Krivci bodo kaznovani s prognanstvom v Sibirijo.

Rumunsko posojilo.

BUKAREŠT, 6. (Kor.) Vlada je najela pri Narodni banki posojilo v znesku 100 milijonov lejev po 3 odst. Istočasno se je sklenil dogovor, da se tudi obrestna mera svoječasno pri Narodni banki najetega posojila v znesku 200 milijonov lejev zniža na 3 odst.

Ogrski ministrski svet.

BUDIMPEŠTA, 6. (Kor.) Danes ob 5 popoldne se je vršila pod predsedstvom ministrskega predsednika grofa Tisze seja ministrskega sveta, ki so se je udeležili vsi v Budimpešti se mudeči člani kabineta.

Samomor atentatorja proti Morgannu.

NEWYORK, 6. (Kor.) Atentator proti Morgannu, Holt, je izvršil samomor s tem, da si je prerezal levo glavno žilo.

NEWYORK, 7. (Kor.) Frank Holt je izvršil samomor. Skočil je skozi okno jetnišnice in bil takoj mrtel.

Razglas.

Po višjem nalogu poziva mestni magistrat vse potrjene in torej vojaški dolžnosti podvržene osebe (izvzeti so državni in občinski uradniki in uslužbenci), ki so bile oproščene aktivne vojaške službe, vstevši črno vojsko, kakor tudi oni, ki so prosili za tako oprostitve, da se gotovo predstavijo v soboto, 10. t. m., ob 8 zjutraj v mestni telovadnici v ulici dela Valle in prineso s seboj odloke o oprostitvi, ki so jih prejeli, oziroma potrdila, s katerimi se jim je dovolila odgoditev prezentacije.

Mestni magistrat.

TRST, 7. julija 1915.

Razglas.

C. kr. namestništveni svetnik razglša

Nositi uniforme ali posamezne dele uniform, ki so slične onim sovražnih držav, je prepovedano.

Prestopki proti tej prepovedi se bodo kaznovali po §. 11 ces. naredbe dne 20. aprila 1854 drz. zak. št. 96 z zapgom od 14 dni, ne da bi se s tem morda zaprečilo nastalo sodno-kazensko postopanje.

Dr. Fabrizi I. r.

TRST, 5. julija 1915.

Ko je stopila v svojo sobico, je povedala one malenkosti, ki jih je hotela vzeti s seboj, v culico, se je vlegla oblečena na posteljo in je poizkušala nekoliko zaspati, vsaj par ur. Toda silno razburjenje, v katerem se je nahajala, jej je preganjalo spanec; ni jej bilo mogoče niti zaspati niti oči.

Ko je prvi jutranji svet začrtal belo črto ob robu temne noči, je Mignonne vstala s postelje. Obleka je svoje praznične čevlje, kajti v težkih lesenih cokolih bi se bila prekmalu utrudila, nataknila je culico na palico, jo dela na ramo in je tako, noseč s seboj svoje imetje, zapustila pristavo, ne da bi se bila ozirala tudi samo enkrat.

V trenutku, ko je zaprla za seboj dvo-riščna vrata, je obledela jutranjica na vzhodnem nebu.

— Oh! — si je mislila v svoji tihi otožnosti, — kolikokrat sem videla, kako je vstajalo solnce za tem starim drevjem in so se razprševale jutranje megle! . . . Zadnjikrat naj ga torej vidim danes, kako zlati hrastove lasouškega gozda in ravnic ob skali! . . . Zbogom, ljubi kraj, kjer sem bila rojena, kjer sem ljubila in tpe-la . . . Zbogom! . . . morda za vedno! . . .

PODLISTEK

GREŠNICE.

Roman. — Francoski spisal Xavier de Montépia

— O, ne! — je odgovoril Claude in se glasno posmejal.

— Zakaj ne?

— Prav gotovo ne odpotuje sedaj več, ker je že odpotoval.

— Kako? — je vzkliknila Mignonne.

— Da, že pred štirinajstimi dnevi.

Mignonne je bilo, kakor da jej je bodalo presunilo srce. Morala se je nasloniti, da se ni zgrudila na tla, in težek vzdihljaj se jej je izvil iz prsi. Posrečilo pa se jej je premagati slabost in pošepetala je komaj slišno:

— Ali je res vse, Claude, kar si mi povedal sedaj?

— Tako res, kakor je resničen sveti evangelij. — je odgovoril deček.

— Potem ti lepa hvala za to in na svidenje.

— Na svidenje, mala Mignonne, in pozdravi mi doma vse levo.

Claude je nato odšel za svojimi ovčami, ki jih je gnal napajat.

Ko pa je videl, da je Mignonne krenila po poti proti Étiouxu, se je vrnil in jej rekel:

— No, ali nisi rekla, da pojdeš v Dampierre?

— Premislila sem se, — je odgovorila Mignonne, — ne počutim se nič kaj dobro in pojdem zato rajši domov.

— Ali naj te spremim nekaj časa? — jo je vprašal Claude.

— Hvala ti lepa, Claude, pojdem že sama, saj mi ni tako hudo.

— Pa si bleđa, kakor zid pod klopo!

— Nič ne de, mi že preide medpotoma, mi že preide.

Navidezno trdnih korakov je šla nato Mignonne svojo pot naprej. Komaj pa je imela zadnje hiše vasi za seboj, jo je moralna bojazen, ki jo je mučila, premagala popolnoma. Vsesti se je morala v jarek ob reki. Skrila je obraz v obe roki in je začela bridko jokati.

— Odpotoval je! — si je mislila sama pri sebi; — ne da bi se poslovil od mene, ali pa mi vsaj zapustil kak majhen spomin. Morda misleč, da sem skrivaj pri poizkusu umora, ki bi ga bil skoraj stal

III.

V stari Gorici (poglejmo nekaj stoletij nazaj) se je govorilo slovensko in furlansko. Župnik goriški Nepokoj je opisal Goriško koncem 16. stoletja in pravi glede jezikov: **da v Gorici govori vse prebivalstvo slovensko in furlansko, gospoda govori tudi nemško.** Omembe vredno je, da postavlja župnik Nepokoj slovenščino na **prvo mesto.** Tako pač je bilo: večina prebivalstva je bila slovenska in govorilo se je največ slovensko, potem furlansko in končno je gospoda govorila tudi nemško. Tako je stalo dolgo časa: sredi minolega stoletja pa se je začela dvigati narodna zavest, ki je prešla tuintam v šovinizem in nastali so bili časi narodnostne gonje, tlačanje in dviganje narodov.

Leto dnii!

Od ustja Narente sem gori proti Trstu. Počasi, molče, skoro nepregibno so polzili dalje ti plavajoči sarkofagi. Dreadnoughti, ti varvanci nadvojvode, so dovedli domov svojega ustvaritelja. Na ladji »Viribus Unitis«, v gaju palm, je ležal nemrečno padli admiral. In poleg njega njegova ljubljena vojvodinja, njegova Zofka. Njiju ljubezem, njiju sreča, so ležale v njiju mrtvih truplih skromnih prostorih šestero desk. Okolo njiju vse »gali«. Častniki na mostovih, moštvo na oklopljenih stolpih, črni dvojni orel na rimenem polju na nadvojvodskem praporu — vse v nemi paradi brez življenja. Kakor iz feldja, iz hile, vse na »Viribus Unitis«.

Demnače vesti.

—